

نقد فتنہ احمد بصری

موسسه تحقیقاتی حضرت ولیعصر (عج)

نسب احمد بصری

نسب احمد الحسن:

عبد الرزاق دیراوی: احمد فرزند اسماعیل فرزند صالح فرزند حسین فرزند سلمان فرزند محمد بن حسن عسکری (مراد امام زمان می باشد) فرزند حسن العسکری فرزند علی فرزند محمد فرزند علی فرزند موسی جعفر فرزند محمد فرزند علی السجاد فرزند حسین فرزند علی ابن ابی طالب علیهم الصلاة والسلام.)

دعوت سید احمد الحسن همان حق آشکار است ص۸.

احمد الحسن: پیامبر اسم و نسب و ویژگی‌هایم را ذکر کرده:

احمد بصری می نویسد: از شما به خداوند شکایت نخواهم کرد بلکه **خدم رسول خدا** از شما شکایت خواهد کرد چون او مرا در وصیت **خود ذکر کرده** است و اسم و نسب و ویژگی هایم را ذکر کرده است، پدرانم ائمه از شما شکایت خواهند کرد چون آنها **مرا به اسم و نسب و خصوصیات و محل سکونتم ذکر کرده اند** جواب های روشن کننده از راه امواج ص ۲۲.

احمد بصری از نسب پنجم مقطوع است و مجرم:

ناظم العقیلی نماینده احمد بصری می‌نویسد: چون وی تقریباً از نسل پنجم مقطوع النسب است... اثبات نسب و نسل امام مهدی جز از طریق خداوند و خود امام مهدی امکان پذیر نیست

جواب های روشن کننده از راه امواج قسمت اول ص ۶۳

سلمان جد چهارم احمد، فرزند بلا واسطه حضرت مهدی(ع) نیست

س ۹: آیا امام مهدی جد پنجم شما است همانطوریکه انصار شما آنرا ادعا می کنند؟

ج س ۹: خیر. جواب های روشن کننده از راه امواج قسمت اول ص ۶۳

نسب دلیل بر فرستاده بودن احمد از طرف حضرت مهدی (ع) نیست
وب سایت رسمی انصار...

استدلال به روایت حضرت امیر (ع) بر مجرهول بودن نسب احمد

وقال أمير المؤمنين (عليه السلام) على منبر الكوفة ..لا بد من رحى تطحن فإذا قامت على قطبها وثبتت على ساقها بعث الله إليها عباداً عنيفاً **حاملاً أصله** ، يكون النصر معه أصحابه الطويلة شعورهم ، أصحاب السبال ، سود ثيابهم ، أصحاب رايات سود ، ويل من نواهم ،

... خداوند متعال بنده ای سخت دل که اصل ونسبی نامعلوم دارد را مبعوث می کند ...

وب سایت رسمی احمد...

استدلال فتحیه به روایت حضرت امیر (علیه السلام)

علی (علیه السلام) در مورد او می فرماید: «بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهَا عَبْدًا عَسْفًا خَامِلًا أَصْلُهُ يَكُونُ
النَّصْرُ مَعَهُ»

خداؤند بنده‌ای خشمگین و انتقام گیرنده را می فرستد که اصل او مجهول است.

بحار الأنوار ج ٥٢، ص ٢٣٣، ح ٩٦..

این روایت به این معناست که اصل «یمانی» مجهول است.

کلیپ فتحیه در پاسخ از نسب احمد الحسن..

تفطیع روایت غیبت نعمانی

این روایت به صورت تقطیع در سایت رسمی احمد الحسن آمده است

وب سایت رسمی احمد...

اصل روایت که صدر و ذیل آن را ذکر نکرده:

صدر روایت: قالَ خُرُوجُ السُّفِيَّانِيُّ وَ الْيَمَانِيُّ وَ الْخُرَاسَانِيُّ فِي سَنَةٍ وَاحِدَةٍ فِي شَهْرٍ وَاحِدٍ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ

...

ذیل روایت: بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهَا عَبْدًا عَنِيفًا خَامِلًا أَصْلُهُ يَكُونُ النَّصْرُ مَعَهُ أَصْحَابُهُ الطَّوِيلَةُ شُعُورُهُمْ أَصْحَابُ السَّبَّالِ سُودٌ ثِيَابُهُمْ أَصْحَابُ رَأْيَاتِ سُودٍ وَيُلْ لِمَنْ نَاوَاهُمْ يَقْتُلُونَهُمْ هَرْجًا وَاللَّهُ لَكَانِي أَنْظَرْ إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَفْعَالِهِمْ وَمَا يَلْقَى الْفُجَارُ مِنْهُمْ وَالْأَعْرَابُ الْجُفَاءُ يُسْلَطُهُمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِلَا رَحْمَةٍ فَيَقْتُلُونَهُمْ هَرْجًا عَلَى مَدِينَتِهِمْ بِشَاطِئِ الْفَرَاتِ الْبَرِّيَّةِ وَالْبَحْرِيَّةِ جَزَاءً بِمَا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ.

الغيبة للنعمانی ص ۲۶۲ ..

۱ - ضعف سند روایت

سند روایت در غیبت نعمانی ص ۲۶۲

۱۳- أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ سَعِيدٍ أَبْنُ عُقْدَةَ قَالَ حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ يُوسُفَ بْنُ
يَعْقُوبَ أَبْوَ الْحَسَنِ الْجُعْفِيِّ مِنْ كَتَابِهِ قَالَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مَهْرَانَ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ
بْنُ عَلَىٰ بْنِ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ أَبِيهِ وَ وَهِبَّ بْنَ حَفْصٍ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ
بْنِ عَلَىٰ... الْغَيْبَةُ لِلنَّعْمَانِيِّ ص ۲۶۲..

أحمد بن محمد بن سعيد بن عقدة

با این که ثقه است؛ ولی زیدی جارودی است معتقد به امامت زید است و ائمه را بعد از امام سجاد (ع) قبول ندارد و معتقد به مهدویت نیست.

أحمد بن يوسف بن يعقوب مجرمٌ هو.

معجم رجال الحديث - السيد الخوئي - ج ٣ ص ١٦٢ .

الحسن بن علي بن أبي حمزة

قال النجاشي: فطعن عليه ... من وجوه الواقفة ... ضعيف في نفسه الحسن بن علي بن أبي حمزة ، رجل سوء قال الكشي: كذاب ملعون.

قال الخوئي: فيكتفي في ضعف الحسن بن علي بن أبي حمزة شهادة الكشي بأنه كذاب

معجم رجال الحديث - السيد الخوئي - ج ٦ ص ١٩ .

علی بن أبي حمزة

وقال ابن الغضائري : " علی بن أبي حمزة ، لعنه الله أصل الوقف ، وأشد الخلق عداوة للولى من بعد أبي إبراهيم عليهما السلام " .

وكان ذلك سبب وقفهم ، وجحدهم موته ، طمعا فى الأموال ! كان عند زiad بن مروان القندى سبعون ألف دينار ، وعند علی بن أبي حمزة ثلاثون ألف

عن يونس بن عبد الرحمن ، قال : دخلت على الرضا عليه السلام ، فقال لي : مات على بن أبي حمزة ؟ قلت : نعم ، قال : قد دخل النار ! قال : ففرزت من ذلك ! قال : أما انه سئل عن الامام بعد موسى أبي ، فقال : لا أعرف إماما بعده ! ! فقيل : لا فضرب في قبره ضربة اشتعل قبره نارا .

قال العلامة: ابن أبي حمزة البطائنى ضعيف جدا.

قال الخوئي: تقدم عن ابن فضال من قوله إن علی بن أبي حمزة كذاب متهم ، فلا يمكن الحكم بوثاقته ، وبالنتيجة يعامل معه معاملة الضعيف .

٢ - صدر روایت خروج سفیانی و یمانی در یک روز

قالَ خُرُوجُ السُّفِيَّانِيُّ وَ الْيَمَانِيُّ وَ الْخُرَاسَانِيُّ فِي سَنَةٍ وَاحِدَةٍ فِي شَهْرٍ وَاحِدٍ
 فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ نَظَامُ الْخَرَزِ يَتَبَعُ بَعْضُهُ بَعْضًا فَيَكُونُ الْبَاسُ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ
 وَيْلٌ لِمَنْ نَأَوَاهُمْ وَ لَيْسَ فِي الرَّأْيَاتِ رَأْيَهُ أَهْدَى مِنْ رَأْيِهِ الْيَمَانِيُّ هِيَ رَأْيُهُ
 هُدَى لَأَنَّهُ يَدْعُو إِلَى صَاحْبَكُمْ فَإِذَا خَرَجَ الْيَمَانِيُّ حَرَمَ بَعْثَ السَّلَاحِ عَلَى النَّاسِ
 وَ كُلُّ مُسْلِمٍ وَ إِذَا خَرَجَ الْيَمَانِيُّ فَانْهَضَ إِلَيْهِ فَإِنَّ رَأْيَتَهُ رَأْيُهُ هُدَى وَ كَا يَحْلِ
 لِمُسْلِمٍ أَنْ يَلْتَوِي عَلَيْهِ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَأَنَّهُ يَدْعُو إِلَى الْحَقِّ
 وَ إِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ.

الغيبة للنعماني ص ٢٦٢ ..

۳ - حاملاً ذکره حمله ذم است نه مدح

در روایت نشانه غضب خداوند متعال شمرده شده است.

مَنْ خَضَعَ لِصَاحِبِ سُلْطَانٍ وَلِمَنْ يُخَالِفُهُ عَلَى دِينِهِ طَلَبًا لِمَا فِي يَدِيهِ مِنْ دُنْيَا هُوَ أَخْمَلُهُ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَمَقْتَهُ عَلَيْهِ وَوَكَلَهُ إِلَيْهِ فَإِنْ هُوَ غَلَبَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ دُنْيَا هُوَ فَصَارَ إِلَيْهِ
مِنْهُ شَيْءٌ نَرَعَ اللَّهُ جَلَّ وَعَزَّ اسْمُهُ الْبَرَكَةُ مِنْهُ

الكافی ج ۵ ص ۱۰۶ .. .

تهذیب الأحكام - الشیخ الطوسي - ج ۶ ص ۳۳۰ .

وفي القوى كالصحيح والشيخ في الصحيح ، عن حرizer (أو حديد وهو ما ثقنان) ... من خضع لصاحب سلطان ولم يخالفه على دينه طلباً لما في يديه من دنياه أخمله الله ومقته عليه...

روضۃ المتقین ج ۶ ص ۴۹۱ .. .

نقد روایت حاملًا ذکرہ

در لغت هم خامل به معنای مجھول نیست بلکه به این معانی است:

خامل: **الساقط الذي لا نباهء له** . (الصحاح، ج ٤، ص ١٦٩٠)

خامل: **الخفى الساقط الذي لا نباهء له**. (لسان العرب، ج ١١، ص ٢٢١)

و نبه الرجل... : شرف و اشتهر ، ينبه نباهء ... وهو خلاف الخامل .

کلمه عنیف و عسف دلالت بر مذمت دارد

که از بحار این چنین نقل کرده «بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهَا عَبْدًا عَسْفًا».

بحار الأنوار ج ٥٢، ص ٢٣٣، ح ٩٦..

عَسْف همان گونه که در فرهنگ جامع عربی (فارسی) آمده به معنای استبداد و ستم می باشد

در اصل مصدر که غیبت نعمانی باشد این چنین آمده:

بَعَثَ اللَّهُ عَلَيْهَا عَبْدًا عَنِيفًا خَامِلًا أَصْلُهُ يَكُونُ النَّصْرُ مَعَهُ أَصْحَابُهُ الطَّوِيلَةُ شُعُورُهُمْ أَصْحَابُ السَّبَالِ سُودٌ ثِيَابُهُمْ أَصْحَابُ رَأْيَاتٍ سُودٌ وَيْلٌ لِمَنْ نَاوَاهُمْ يَقْتلُونَهُمْ هَرْجاً.

الغيبة للنعمانی ص ٢٦٢..

نقد روایت حاملاً ذکرہ

حضرت می فرماید این فرد عنیف و قسی القلب است و از دیدگاه اهل بیت آدم عنیف، منفور است حضرت امیر علیه السلام در توصیه خود به کارگزارانی که می گماشت، می فرماید:

فَلَا تَدْخُلْ عَلَيْهَا دُخُولَ مُتَسَلِّطٍ عَلَيْهِ – وَلَا عَنِيفٌ بِهِ

آنگاه که داخل شدی مانند اشخاص سلطه‌گر، و سختگیر رفتار نکن

نهج البلاغه ص ۳۸۱: کتاب ۲۵، ومن وصيئه له (ع) كان يكتبها لمن يستعمله على الصدقات..

در روایت ابو خالد کابلی از امام صادق علیه السلام «عنیف» از صفات جبار شمرده شده است.

فقال لی : اذهب يا أبا خالد ، قال : فقلت في نفسي : يا أبا خالد لو أمرك **جبار** **عنیف**.

بحار الأنوار - العلامة المجلسي - ج ٦٢ ص ٧٤ ..

۴ - قتل و کشتن و فتنه آشوب توسط این فرد

در روایت غیبت و بحار آمده (يَقْتُلُونَهُمْ هَرْجًا) مخالفین خود را به صورت «هرج» می‌کشند الغيبة للنعمانی ص ۲۶۲..

«هرج» در لغت به معنای **فتنه و آشوب است** (لسان العرب، ج ۲، ص ۳۸۹) و این صفت ستمگران و جباران است که در روایت آمده حضرت مهدی ارواحنا فداه زمانی می‌آید که هرج و مرج و فتنه جهان فرا گیرد:

عَنْ عَلَىٰ بْنِ هَلَالٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ دَخَلْتُ عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ | وَهُوَ فِي الْحَالَةِ الَّتِي قُبِضَ فِيهَا فَإِذَا فَاطِمَةُ عَنْدَ رَأْسِهِ فَبَكَتْ حَتَّىٰ ارْتَفَعَ صَوْتُهَا فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ... وَمِنْ سَبَطَاهَذَهِ الْأُمَّةِ وَهُمَا ابْنَاكَ الْحَسِنِ وَالْحُسَيْنِ... يَا فَاطِمَةُ وَالَّذِي بَعَثْنِي بِالْحَقِّ إِنَّ مِنْهُمَا مَهْدِيًّا هَذِهِ الْأُمَّةِ إِذَا صَارَتِ الدُّنْيَا هَرْجًا وَمَرْجًا وَتَظَاهَرَتِ الْفَتَنَ... فَيَبْعَثُ اللَّهُ عِنْدَ ذَلِكَ مِنْهُمَا مَنْ يَفْتَحُ حُصُونَ الضَّلَالَةِ... وَيَمْلأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مُلئَتْ جُورًا.

بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج ۵۱، ص: ۷۸..

۵ - رحمی در دل این ها نیست بخلاف حضرت مهدی (ع)

در ذیل روایت نیز آمده: «يُسَلِّطُهُمُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِلَا رَحْمَةٍ فَيَقْتُلُونَهُمْ هَرْجًا» خداوند این ها را بر دشمنانشان مسلط می کند هیچ رحمی در دل ندارند و با هرج و مرج و آشوب و فتنه گری آنان را می کشند.

و این بر خلاف صفت و ویژگی حضرت مهدی ارواحنا فدah است

- المهدی رحمة للعالمين

آخر ج منه (علی بن محمد الهادی) الداعی إلى سبیلی والخازن لعلمی الحسن وأکمل ذلک بابنه محمد رحمة للعالمین علیه کمال موسی وبهاء عیسی وصبر ایوب الکافی ج ۱ ص ۵۲۷ ..

٢ - المهدی هو رحمة الله الواسعة

عن المفضل بن عمر عن الصادق عليه السلام قال يقول المهدی بعد ظهوره لأهل مکة: **فلو لا أن رحمة ربكم وسعت كل شيء وأنا تلك الرحمة لرجعت إليهم معكم بحار الأنوار - العلامة المجلسي - ج ٥٣ ص ١١..**

٣ - المهدی أشبه الناس برسول الله خلقاً وخلقها

عن الصادق جعفر بن محمد عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : المهدی من ولدی ، اسمه اسمي ، وکنیته کنیتی ، **أشبه الناس بـ خلقـاً وـ خلقـاً.**

كمال الدين وتمام النعمة ص ٢٨٧ ..

تحصيلات

احمد بصرى

فارغ التحصیل دانشکده مهندسی در حوزه علمیه نجف درس خوانده:

سایت احمد الحسن اعلام کرده:
در بصره عراق به دنیا آمد فارغ التحصیل دانشکده مهندسی / مهندسی شهر سازی می باشد در حوزه علمیه نجف درس خوانده است...
امام مهدی (ع) حدودا پنج سال پیش او را برای اصلاح حوزه علمیه نجف اشرف فرستاده است... .
قرآن را در حوزه تدریس کرد چون تا آن زمان قرآن در حوزه تدریس نمی شد و قضیه امام مهدی (ع) را مطرح ساخت
جواب های روشن کننده از راه امواج احمد الحسن ص ۴۹.

معرفی خودش برای مردم غرب

س ۱ : از شما درخواست داریم مختصرآ خود را برای مردم غرب معرفی کنید:

جواب: نامم احمد است در شهر بصره جنوب عراق زندگی می کردم ، تحصیلات خود را در دانشگاه به پایان بردم و دارای مدرک لیسانس در رشته مهندسی عمران هستم سپس به نجف نقل مکان کردم و در آنجا به قصد تحصیل علوم دینی ساکن شدم

و بعد از گذشت مدت زمان تحصیل ، راه و روش تعلیم در حوزه نجف را فهمیدم که تدریس بسیار در انحطاط و پائین است.(این اتفاق حداقل بر حسب رای من است) و همان گونه در روش و منهاج خلل بزرگی یافتم ، آنها لغت عربی و منطق و فلسفه و اصول فقه و علم کلام (عقاید) و فقه (احکام شرعی) را مورد مطالعه قرار داده ، **اما هیچ گاه قرآن و همچنین سنت شریفه (احادیث رسول محمد(ص) و ائمه (ع)) را نمی خوانند و تدریس نمی دهند و همان طور اخلاق الهی که واحب است هر مؤمنی به آن آراسته باشد را نمی خوانند . لذا تصمیم به جدائی از میان آنجا را گرفتم و در خانه خودم علوم آنجا را بدون یاری کسی خواندم ،**

جواب های روشن کننده ج ۲ ص ۹۱...

حجت خدا و وارث الانبياء نباید علم را از مردم کسب کنند

ناظم العقیلی می نویسد:

وبعد هذا ان وراثة الانبياء و الائمة لا تكون الا بوصية خاصة من الله و رسوله' قال تعالى:
{ذَرِيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} (آل عمران: ٣٤) وهم الائمة المعصومون و
المهديون من ذرية القائم فمن ادعى من غيرهم انه ورثة الانبياء فنقول له هات الوصية والا
فانت سارق لحق غيرك

٤- الوارث عالم لا يجهل:

اختص الله تعالى الانبياء و المرسلين و الائمة المعصومين بالعلم و الحكمة ليغنينهم عن غيرهم
وليميزهم عن سواهم من سائر الناس ولا إقامة الحجة على الخلق بهم. فالحجة على الخلق لا
يتعلم من غيره بل علمه من الله تعالى بخلاف سائر الناس فانهم مفتقرون الى تحصيل العلوم
من غيرهم فلابد لهم من معلم يimirهم العلم و المعرفة فمن جعل معلمه الانبياء و المرسلين
والحجج الميامين فقد انتهى من العين الصافية التي لا يشوبها كدر.

من هم ورثة الانبياء ناظم العقیلی ص ٢٢...

احمد الحسن نزد حضرت مهدی (ع) درس خوانده

سوال اول: سید احمد الحسن پیش کدام یک از علمای مرجع درس خوانده است...

ج س ۱ / سید احمد الحسن نزد امام مهدی درس خوانده است و دروسی که مراجع داده اند و می دهند با وی هیچ ارتباطی ندارد.

او مبلغ و هموار کننده ظهور امام مهدی (ع) است و از استان بصره عراق می باشد

جواب های روشن کننده از راه امواج سید احمد الحسن قسمت اول ص ۵۹

پاسخ فتحیه به سخنان آیت الله حسینی قزوینی

پاسخ فتحیه به سخنان آیت الله حسینی قزوینی

آقای قزوینی عزیز شما مگر در پایه اول حوزه منطق نخواندید؟! مگر در آنجا نگفتید که در تناقض هشت وحدت شرط دان! شما خواستید تناقض پیدا کنید؟!

برادر عزیز «سید احمد الحسن» علوم تجربی طبیعی مهندسی را در دانشگاه بصره خوانده است، نه علم امامت!! ایشان علم امامت را از پدرش امام مهدی (علیه السلام) یاد گرفته است. کجای این حرف‌ها با هم تناقض دارد؟! انصافاً کارهای خود را ببینید!!

«سید احمد الحسن» اصلاً در حوزه علمیه نجف درس نخوانده و طلبه حوزه نجف نبوده است، بلکه به آنجا برای درس دادن و اصلاح آمده است.

پاسخ به سخنان فتحیه:

شما می گویید «سید احمد الحسن» اصلاً در حوزه علمیه نجف درس نخوانده و طلبه حوزه نجف نبوده است، بلکه به آنجا برای درس دادن و اصلاح آمده است.
خود ایشان می نویسد: به نجف نقل مکان کردم و در آنجا به قصد تحصیل علوم دینی ساکن شدم.

جواب های روشن کننده ج ۲ ص ۹۱...

و اگر کسی نزد حضرت ولی عصر ارواحنا فداه درس خوانده باشد دیگر نیازی به حوزه های علمیه ندارد مگر این که امام مورد نظر شما علوم حوزوی بلد نباشد.

علاوه بر این که ناظم عقیلی عقل منفصل احمد الحسن می نویسد که حجت الهی از غیر خودش تعلیم نمی گیرد:

خداؤند متعال، انبیاء و فرستادگان و ائمه معصومین را به علم و حکمت مخصوص گردانده است ...
پس حجت الهی، از غیر خودش تعلیم نمی گیرد بلکه علم او از خداوند متعال است.

من هم ورثة الانبياء ناظم العقیلی ص ۲۲...

تودیں

ب مرجعیت

در زمان غیبت در حوزه چیزی جز جهل نیست

احمد: یعنی در دوران غیبت علم از شما برداشته می شود و در کلاسهای درس و حوزه جز جهل نیست
متشابهات ج ۴ ص ۲۸...

مرجعیت علماء و تقلید از آنان باطل است

سوال / ۴۴: من سؤالی دارم دوست دارم از سید احمد الحسن پرسم. از شما نقل شده است که **مرجعیت علماء را باطل می دانید** پس شخصی مکلف چطور می تواند احکام دینی را دریابد ؟

جواب: شما در مورد هر حکم شرعی که سوال دارید پرسید و من جواب را برایتان ارسال میکنم

جوابهای روشن کننده از راه امواج قسمت اول ص ۱۰۳...

ارجاع ائمه اطهار
(عليهم السلام)
به روایت شفه و مورد
اعتماد

ارجاع ائمه مرمد را به روات ثقه و مورد اعتماد

ارجاع امام صادق (ع) به ابو بصیر (عَلَيْكَ بِالْأَسْدِيِّ يَعْنِي أَبَا بَصِيرٍ)

وَ بِالْإِسْنَادِ عَنْ أَبْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ شُعَيْبِ الْعَقْرَقْوَفِيِّ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ رُبَّمَا احْتَجَنَا أَنْ نَسْأَلَ عَنِ الشَّيْءِ فَمَنْ نَسَأَلُ قَالَ عَلَيْكَ بِالْأَسْدِيِّ يَعْنِي أَبَا بَصِيرٍ.

وسائل الشيعة، ج ٢٧، ص: ١٤٢..

قال الشيخ النوري: والخبر في أعلى درجة الصحة.

خاتمه المستدرک میرزا حسین النوری الطبرسی ج ٥ ص ٤٠١ ح ٣٣٤٣٠....

قال المجلسي محمد تقى: ثمَّ روی في الصحيح

روضۃ المتقین في شرح من لا يحضره الفقيه (ط - القديمة)، ج ١٤، ص: ٣٠٤..

ارجاع ائمه مرمد را به روات ثقه و مورد اعتماد

ارجاع امام صادق (ع) به محمد بن مسلم: (فما يمنعك من محمد بن مسلم):

و عبد الله بن أبي يعفور، قال: قلت لأبي عبد الله (عليه السلام): «إنه ليس كلّ ساعة ألقاك، ولا يمكن القدوم، ويجيء الرجل من أصحابنا، فيسألني، وليس عندي كلاماً يسألني عنه، قال: فما يمنعك من محمد بن مسلم الثقي؛ فإنه قد سمع من أبي، وكان عنده وجيهًا».

رجال الكشى: ١٦١ رقم ٢٧٣ ..

خلاصة الأقوال علامه حلی ص ٢٥١ ...

وسائل الشيعة ج ٢٧ ص ١٤٤ .

ارجاع امام صادق (ع) به أبیان (ائت أبیان بن تغلب فما روی لك عنی فارو عنی)

وعن أبیان بن تغلب ، قال: قال لـي أبو عبد الله(عليه السلام): «جالس أهل المدينة، فإنه أحب أن يروا في شيعتنا مثلـك». عن مسلم بن أبي حـيـة ، قال: كنت عند أبي عبد الله(عليه السلام) في خدمته، فلما أردت أن أفارقـه ودعـته، وقلـت له: أـحـبـ أن تزـودـنـي! قال: «ائـتـ أـبـیـانـ بـنـ تـغـلـبـ؛ فـإـنـهـ قدـ سـمـعـ مـنـيـ حـدـيـثـاـ كـثـيرـاـ، فـمـاـ روـيـ لـكـ عـنـيـ فـارـوـ عـنـيـ».

رـحالـ الكـشـيـ: ٣٣١ رـقمـ ٦٠٤

ارجاع ائمه مردم را به روات ثقه و مورد اعتماد

ارجاع امام صادق (ع) به زراره (إذا أردت بحديثنا، فعليك بهذا الجالس)

قال أبو عبد الله(عليه السلام) للفيض بن المختار: «فإذا أردت بحديثنا، فعليك بهذا الجالس، وأوْمِي بِيدهِ إِلَى رَجُلٍ مِّن أَصْحَابِهِ، فَسَأَلْتُ أَصْحَابَنَا عَنْهُ، فَقَالُوا: زَرَارَةُ بْنُ أَعْيَنَ».

رجال الكشی: ۱۳۶ رقم ۲۱۶ ..

وسائل الشیعة ج : ۲۷ ص ۱۴۳ .

ارجاع امام رضا (ع) به يونس بن رحمان أ فيونس بن عبد الرحمن ثقة

عن الحسن بن يقطين ، قال: قلت لأبي الحسن الرضا(عليه السلام): جعلت فداكاً
أَنْ لَا أَكَادُ أَصْلَى الْكَوْكَبَيْنِ، أَسْأَلُكَ عَنْ كَاٌمَا أَحْتَاجَ إِلَيْهِ مِنْ مَعَالِمِ دِينِي، أَفَيُونسُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثَقَةٌ، أَخْذُ عَنْهُ مَا أَحْتَاجَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِي؟ فَقَالَ: «نَعَمْ»

رجال الكشی: ٤٩٠ رقم ٩٣٥....

بحار الانوار علامه مجلسی ج ٢ ص ٢٥١...

ارجاع امام رضا (ع) به زکریا بن آدم (المأمون على الدين والدنيا)

و عن علي بن المسيب، قال: قلت للرضا (عليه السلام): «شققي بعيدة، ولست أصل إليك في كل وقت، فممن آخذ معالم ديني؟ فقال: من زكريّا بن آدم القمي، المأمون على الدين والدنيا».

رجال الكشّى: ٥٩٥ رقم ١١١٢....

بحار الانوار علامه مجلسی ج ٢ ص ٢٥١...

ارجاع امام هادی (ع) به عمری و پسرش: (العمري وابنه ثقان فما ادیا اليك فعني يؤديان)

احمد بن اسحاق؛ عن ابی الحسن(ع) قال سئلته و قلت من اعمال؟ و عمن آخذ؟ و قول من اقبل؟ فقال (ع) العمري ثقتي فما ادی اليك فعني يؤدي و ما قال لك فعني يقول فاسمع واطع فأنه الثقة المأمون قال وسئلته ابا محمد عن مثل ذلك فقال العمري وابنه ثقان فما ادیا اليك فعني يؤديان و ما قال لك فعني يقولان فاسمع لهما واطعهما فأنهما الثقان المأمونان.

الكافی شیخ کلینی ج ۱ ص ۳۳۰....

وسائل الشیعة: ۲۷/۱۳۸ ح ۳۳۴۱۹....

امر ائمه اطهار
(عليهم السلام)
به افتاء و تأیید فتاوی

دستور حضرت امير (ع) به قُثم بر فتوی و تعلیم جاہل

امام علی(ع) به قُثم بن عباس می نویسد:

وَقَالَ عَلِيٌّ × فِيمَا كَتَبَ إِلَى قُثمَ بْنِ الْعَبَّاسِ: وَاجْلِسْ لَهُمُ الْعَصْرَيْنِ فَأَفْتِ لِلْمُسْتَفْتَيِ وَعَلِمِ الْجَاهِلَ وَذَاكِرِ الْعَالَمِ»;

نهج البلاغة خطبه : ٦٧ - خطب الإمام علی (ع) (تحقيق صالح) - ص ٤٥٧ ..

بحار الأنوار، ج ٣٣، ص ٤٩٧ ...

امر ائمه اطهار (عليهم السلام) به فتوا دادن صحابه
وتأييد فتاواي آبان

دستور امام باقر (ع) به آبان بن تغلب بر صدور فتوا

اجلس فى مسجد المدينة و أفت الناس فانى أحب أن أرى فى شيعتى مثلك
الفهرست الشيخ طوسى ص ٥٧

تأييد امام صادق (ع) بر فتاواي معاذ بن مسلم

بلغنى انك تقدت فى الجامع فتفتى للناس قلت نعم واردت ان اسئلتك عن ذلك قبل ان
اخرج انى اقعد فى المسجد فيجيئنى الرجل فيسألنى عن الشىء فاذا عرفته بالخلاف
لكم اخبرته بما يفعلون و يجيئنى الرجل اعرفه بمودتكم و حبكم فأخبره بما جاء عنكم
و يجيئنى الرجل لا اعرفه ولا ادرى من هو فاقول جاء عن فلان كذا وجاء عن فلان كذا
فادخل قولكم فيما بين ذلك فقال لي اصنع كذا فانى كذا اصنع.

خلاصة الاقوال علامه حلی ص ٢٧٩

و جود روان كذاب وضعاع

علي (ع) والرواة الكذاب

و عن أمير المؤمنين ﷺ «إِنَّ فِي أَيْدِي النَّاسِ حَقًّا وَ بَاطِلًا وَ صَدْقًا وَ كَذِبًا وَ نَاسِخًا وَ مَنْسُوخًا وَ عَامًا وَ خَاصًا وَ مُحْكَمًا وَ مُتَشَابِهًا وَ حَفْظًا وَ وَهْمًا وَ قَدْ كُذِبَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى قَامَ خَطِيبًا فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ الْكَذَابَةُ فَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَأَبْتَوَهُ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.

ثُمَّ كُذِبَ عَلَيْهِ مِنْ بَعْدِهِ وَ إِنَّمَا أَتَاكُمُ الْحَدِيثُ مِنْ أَرْبَعَةِ لَيْسَ لَهُمْ خَامِسٌ رَجُلٌ مُنَافِقٍ يُظْهِرُ الْإِيمَانَ مُتَصَنِّعٍ بِالإِسْلَامِ لَا يَتَأْمُمُ وَ لَا يَتَحرَّجُ أَنْ يَكُذِبَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ :

الكافى: ج ١ ص ٦٢ ح ١...

وجود روات كذاب و وصاع بين روات

المغيرة بن سعيد دسٌّ في كتب أصحاب أبي حعفر (ع)

عن الصادق (عليه السلام) «إنَّ المغيرةَ بنَ سعيدَ دسٌّ فِي كِتَابِ أَصْحَابِ أَبِي حَعْفَرَ لَمْ يَحْدُثْ بِهَا أَبِي».

رجال الكشى: ٢٢٤ رقم ٤٠١....

إِنَّا أَهْلُ بَيْتٍ صَادِقُونَ لَا نَخْلُو مِنْ كَذَابٍ

قال أبو عبد الله (ع) إِنَّا أَهْلُ بَيْتٍ صَادِقُونَ لَا نَخْلُو مِنْ كَذَابٍ يَكْذِبُ عَلَيْنَا فَيُسْقِطُ صَدْقَنَا بِكَذْبِهِ عَلَيْنَا عِنْدَ النَّاسِ، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَصْدَقَ الْبَرِيَّةَ لَهُجَّهَ وَ كَانَ مُسِيلَمَهُ يَكْذِبُ عَلَيْهِ، وَ كَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ (ع) أَصْدَقَ مَنْ بَرَأَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ رَسُولِ اللَّهِ (ص)، وَ كَانَ الَّذِي يَكْذِبُ عَلَيْهِ وَ يَعْمَلُ فِي تَكْذِيبِ صَدْقَهِ بِمَا يَفْتَرِي عَلَيْهِ مِنَ الْكَذْبِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَبَّا لَعْنَهُ اللَّهُ، وَ كَانَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ بْنُ عَلَى (ع) قَدْ ابْتُلِيَ بِالْمُخْتَارِ، ثُمَّ ذَكَرَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: الْحَارِثُ الشَّامِيُّ وَ بَيَانُهُ، فَقَالَ، كَانَ يَكْذِبَانِ عَلَيْهِ عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ (ع) ثُمَّ ذَكَرَ الْمُغَيْرَةَ بْنَ سَعِيدَ وَ بَزِيْعَا وَ السَّرِيُّ وَ أَبَا الْخَطَابَ وَ مَعْمَراً وَ بَشَارَا الْأَشْعَرِيَّ وَ حَمْزَةَ الْبَرِّيَّ وَ صَائِدَ النَّهْدَىَ، فَقَالَ: لَعَنْهُمُ اللَّهُ إِنَّا لَا نَخْلُو مِنْ كَذَابٍ أَوْ عَاجِزٍ أَرَأِيَ، كَفَانَا اللَّهُ مَوْنَهُ كُلُّ كَذَابٍ وَ أَذَاقَهُمُ اللَّهُ حَرَّ الْحَدِيدَ.

لَا تَقْبِلُوا عَلَيْنَا حَدِيثًا إِلَّا مَا وَافَقَ الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ

عن يُونُسَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ بَعْضَ أَصْحَابِنَا سَأَلَهُ وَأَنَا حَاضِرٌ، فَقَالَ لَهُ يَا أَبَا مُحَمَّدَ مَا أَشَدَّكَ فِي الْحَدِيثِ وَأَكْثَرَ إِنْكَارِكَ لِمَا يَرَوِيهِ أَصْحَابُنَا فَمَا الَّذِي يَحْمِلُكَ عَلَىَ رَدِّ الْأَحَادِيثِ فَقَالَ حَدَّثَنِي هِشَامُ بْنُ الْحَكَمَ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) يَقُولُ كَلَّا تَقْبِلُوا عَلَيْنَا حَدِيثًا إِلَّا مَا وَافَقَ الْقُرْآنَ وَالسُّنَّةَ أَوْ تَجَدُونَ مَعَهُ شَاهِدًا مِنْ أَحَادِيثِنَا الْمُتَقَدِّمَةِ، فَإِنَّ الْمُغَيْرَةَ بْنَ سَعِيدَ لَعْنَهُ اللَّهُ دَسَّ فِي كِتْبِ أَصْحَابِ أَبِي أَحَادِيثِ لَمْ يُحَدِّثْ بِهَا أَبِي، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَقْبِلُوا عَلَيْنَا مَا خَالَفَ قَوْلَ رَبِّنَا تَعَالَى وَسَنَةَ نَبِيِّنَا (ص) فَإِنَّا إِذَا حَدَّثْنَا قُلْنَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص).

رجال الكشي: ٢٢٤ رقم ٤٠١....

**عرض الأحاديث
على الأئمة
(عليهم السلام)**

عرض الأحاديث على الرضا (ع) وانكاره كثيرة

قال يوّنس: وَافِتَ الْعَرَاقَ فَوَجَدْتُ بَهَا قَطْعَةً مِنْ أَصْحَابِ أَبِي حَفْرَ (ع) وَ وَجَدْتُ أَصْحَابَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) مُتَوَافِرِينَ فَسَمِعْتُ مِنْهُمْ وَ أَخَذْتُ كِتَبَهُمْ، فَعَرَضْتُهَا مِنْ بَعْدِ عَلَى أَبِي الْحَسْنِ الرِّضَا (ع) فَأَنْكَرَ مِنْهَا أَحَادِيثَ كَثِيرَةً أَنْ يَكُونَ مِنْ أَحَادِيثِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) وَ قَالَ لِي: إِنَّ أَبَا الْخَطَابَ كَذَبَ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) لَعْنَ اللَّهِ أَبَا الْخَطَابِ! وَ كَذَلِكَ أَصْحَابُ أَبِي الْخَطَابِ يَدْسُونَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ إِلَيْيَ يوْمَنَا هَذَا فِي كِتْبِ أَصْحَابِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع)، فَلَا تَقْبِلُوا عَلَيْنَا خَلَافَ الْقُرْآنِ، فَإِنَّا إِنْ تَحَدَّثَنَا حَدَّثَنَا بِمُوافَقَةِ الْقُرْآنِ وَ مُوافَقَةِ السُّنَّةِ إِنَّا عَنِ اللَّهِ وَ عَنِ رَسُولِهِ نُحَدِّثُ، وَ لَا نَقُولُ قَالَ فُلَانٌ وَ فُلَانٌ فَيَتَنَاقَضُ كَلَامُنَا إِنَّ - كَلَامَ آخْرَنَا مِثْلُ كَلَامِ أَوْلَانَا وَ كَلَامَ أَوْلَانَا مُصَادِقٌ لِكَلَامِ آخْرَنَا، فَإِذَا أَتَاكُمْ مِنْ يَحْدِثُكُمْ بِخَلَافِ ذَلِكَ فَرِدُوهُ عَلَيْهِ وَ قُولُوا أَنْتَ أَعْلَمُ وَ مَا جَئْتَ بِهِ! فَإِنَّ مَعَ كُلِّ قَوْلٍ مِنْ حَقِيقَةٍ وَ عَلَيْهِ نُورٌ، فَمَا لَا حَقِيقَةَ مَعَهُ وَ لَا نُورٌ عَلَيْهِ فَذَلِكَ مِنْ قَوْلِ الشَّيْطَانِ.

عرض كتاب الحلبي على الصادق واستحسنه

قال الشيخ الطوسي في ترجمة عبيد الله بن علي الحلبي: «له كتاب مصنف معول عليه. وقيل: إنه عرض على الصادق(عليه السلام)، فلما رأه استحسنه، وقال: «ليس لهؤلاء - يعني المخالفين - مثله».

الفهرست: ١٠٦ رقم ٤٥٥...

الإمام العسكري (ع) بعد تصفح كتاب يونس: هذا ديني ودين آبائي

عن أبي جعفر الجعفري أنه قال: «أدخلت كتاب يوم وليله، الذي ألفه يونس بن عبد الرحمن ، على أبي الحسن العسكري(عليه السلام)، فنظر فيه وتصفحه كله ; ثم قال: «هذا ديني، ودين آبائي، وهو الحق كله»

رجال الكشّي: ٤٨٤ رقم ٩١٥.....

الإمام الجواد (ع) بعد تصفح كتاب يونس: رحم الله يونس

وعن أَحْمَدَ بْنَ أَبِي خَلْفٍ ، ظَهَرَ أَبِي جَعْفَرَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ، قَالَ: «كُنْتُ مَرِيضًا فَدَخَلَ عَلَى أَبْوَابِ جَعْفَرَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يَعْوِدُنِي فِي مَرْضِيِّي ; فَإِذَا عَنِدَ رَأْسِي كِتَابٌ يَوْمَ وَلِيَةٍ ، فَجَعَلَ يَتَصَفَّحُهُ وَرْقَهُ وَرْقَهُ ، حَتَّى أَتَى عَلَيْهِ مِنْ أَوْلَاهُ إِلَى آخِرِهِ، وَجَعَلَ يَقُولُ: «رَحْمَ اللَّهِ يُونُسُ ! رَحْمَ اللَّهِ يُونُسُ ! رَحْمَ اللَّهِ يُونُسُ !».».

رجال الكشي: ٤٨٤ رقم ٩١٣ ...

نظر الإمام العسكري في كتاب الفضل وترجم عليه

روى الكشي عن أبي محمد الفضل بن شاذان فذكر أنّه دخل على أبي محمد(عليه السلام)، فلما أراد أن يخرج ، سقط منه كتاب في حضنه ، ملفوف في رداء له ، فتناوله أبو محمد(عليه السلام) ونظر فيه، وكان الكتاب من تصنيف الفضل، وترجم عليه، وذكر أنّه قال: «أَغْبَطَ أَهْلَ خَرَاسَانَ بِمَكَانِ الْفَضْلِ بْنِ شَادَانَ وَكُونَهُ بَيْنَ أَظْهَرِهِمْ».».

رجال الكشي: ٥٤٢ رقم ١٠٢٧ ...

امر ائمه اطهار
(علیهم السلام)
به تقلید از مراجع

دستور امام صادق (ع) بر تقلید از مراجع

و یا در روایتی دیگر از امام صادق اینگونه تصریح شده است
فَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنَ الْفُقَهَاءِ صَائِنًا لِنَفْسِهِ، حَافِظًا لِدِينِهِ، مُخَالِفًا لِهَوَاهُ، مُطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ
فَالْعَوَامِ أَنْ يُقْلِدُوهُ.

وسائل الشیعه، ج ۲۷، ص ۱۳۱...

الحوادث الواقعه فارجعوا فيها إلى رواهـ حـديـشـنا

٤- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَصَامَ الْكُلَينِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَعْقُوبَ الْكُلَينِيِّ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ يَعْقُوبَ قَالَ: سَأَلَتْ مُحَمَّدُ بْنُ عُثْمَانَ الْعَمْرِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَذْنَ لِهِ صَائِلاً كَتَاباً قَدْ سَأَلْتُ فِيهِ عَنْ مَسَائلِ أَشْكَلَتْ عَلَى فَوَرَدَتْ فِي التَّوْقِيعِ بِخَطِّ مَوْلَانَا صَاحِبِ الزَّمَانِ ... وَأَمَّا ظُهُورُ الْفَرَجِ فَإِنَّهُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ وَكَذْبُ الْوَقَائِعِينَ وَأَمَّا قَوْلُ مَنْ زَعَمَ أَنَّ الْحُسَيْنَ عَلِمَ بِمَمْلَكَتِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمْ يُقْتَلْ فَكُفْرٌ وَتَكْذِيبٌ وَضَلَالٌ وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجِعُوهَا فِيهَا إِلَى رُوَاةِ حَدِيشَنَا فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ.

كمال الدين و تمام النعمة، ج ٢، ص: ٤٨٣ ..

بحار الانوار، ج ٥٣، ص ١٨١ ...

تهنئ به
أنبياء و آئمـه
(عليهم السلام)

احمد بصری: حضرت یونس در شکم ماهی مرد و به جهنم رفت

یونس در شکم ماهی مرد و روحش به ظلمات جهنم نگریست و نیز به طبقات پایین آن نگاه کرد و منظور از درخت در اینجا دین است

پس از آن که ماهی یونس را خورد یونس روحش جدا شد و خدا روح او را به سوی **جهنم فرستاد** تا آن را ببیند. آری یونس جهنم و ظلمات آن را درک کرد... و در آنجا قارون را دید و با او سخن گفت و این جهنه‌ی که او دید جهنه‌ی در حال بزرگ شدن در نتیجه اعمال ستمگران است... ولی من حقیقت را آشکار می‌کنم که جسد او در بیابان، عریان و بی سرپناه افتاد و روحش در طبقات جهنم تا روز برانگیخته شدن، باقی ماند.

مت شباهات ج ۴ ص ۱۰۴ ..

جواب فتحیه از شبیه حضرت یونس ..

داستان قارون

قارون در قرآن

{إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمٍ مُّوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَعَاتِحَهُ لَتُشْوِءُ بِالْعُصْبَةِ أَوْلَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ
قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ} القصص: ٢٨ / ٧٦

{فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ
دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ} القصص: ٢٨ / ٨١

داستان قارون

وَ كَانَ سَبَبُ هَلَاكَ قَارُونَ أَنَّهُ لَمَّا أَخْرَجَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ وَ أَنْزَلَهُمُ الْبَادِيهَ ... فَدَخَلَ عَلَيْهِ مُوسَى، فَقَالَ يَا قَارُونُ قَوْمُكَ فِي التَّوْبَهِ وَ أَنْتَ قَاعِدٌ هَا هُنَا ادْخُلْ مَعَهُمْ - وَ إِلَّا نَزَلَ بِكَ الْعَذَابُ، فَاسْتَهَانَ بِهِ وَ اسْتَهْزَأَ بِقَوْلِهِ ... فَأَمَرَ قَارُونُ أَنْ يُصْبِبَ عَلَيْهِ رَمَادًا [رَمَادٌ] قَدْ خُلُطَ بِالْمَاءِ - فَصُبِبَ عَلَيْهِ فَغَضِيبٌ مُوسَى غَضِيبًا شَدِيدًا - فَقَالَ مُوسَى يَا رَبِّ إِنْ لَمْ تَغْضِبْ لَيْ فَلَسْتُ لَكَ بَنِيٌّ - فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ - قَدْ أَمْرَتُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ أَنْ تُطِيعَكَ - فَمَرِّهَا بِمَا شَئْتَ قَالَ: ... يَا أَرْضُ خُذِيهِ - فَدَخَلَ الْقَصْرُ بِمَا فِيهِ فِي الْأَرْضِ - وَ دَخَلَ قَارُونُ فِي الْأَرْضِ إِلَى رُكْبَتِيهِ، فَبَكَى وَ حَلَّفَهُ بِالرَّحْمَمِ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى يَا ابْنَ لَاوَى لَا تَزَدِنِي مِنْ كَلَامِكَ، يَا أَرْضُ خُذِيهِ وَ ابْتَلِعْهِ بِقَصْرِهِ وَ خَزَائِنِهِ -.

تفسير القمي، ج ٢، ص: ١٤٤..

داستان قارون

عَنْ أَبْنَ عَبَّاسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ قَارُونُ أَبْنَ عَمٍّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكَانَتْ فِي زَمَانِ مُوسَى أَمْرَأَهُ بَغَى لَهَا جَمَالٌ وَهَيْئَهُ فَقَالَ لَهَا قَارُونُ أُعْطِيَكَ مائَةً أَلْفَ دِرْهَمٍ وَتَجِيئَنِ غَدًا إِلَيِّي مُوسَى وَهُوَ جَالِسٌ عِنْدَ بَنِي إِسْرَائِيلَ يَتَلَوَ عَلَيْهِمُ التَّوْرَاةَ فَتَقُولِينَ يَا مَعْشَرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنَّ مُوسَى دَعَانِي إِلَيِّي نَفْسِهِ فَأَخَذْتُ مِنْهُ مائَةً أَلْفَ دِرْهَمٍ فَلَمَّا أَصْبَحَتْ جَاءَتِ الْمَرْأَهُ الْبَغَى فَقَامَتْ عَلَى رِءُوسِهِمْ وَكَانَ قَارُونُ حَاضِرٌ فِي زِينَتِهِ فَقَالَتِ الْمَرْأَهُ يَا مُوسَى إِنَّ قَارُونَ أَعْطَانِي مائَهَ أَلْفَ دِرْهَمٍ عَلَى أَنْ أَقُولَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى رِءُوسِ الْأَشْهَادِ أَنَّكَ دَعَوْتَنِي إِلَيِّي نَفْسِكَ وَمَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ دَعْوَتَنِي لَقَدْ أَكْرَمَكَ اللَّهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ مُوسَى لِلأَرْضِ خُذْيَهُ فَأَخَذَتْهُ وَابْتَلَعَتْهُ وَإِنَّهُ لَيَتَجَلَّجَلُ مَا بَلَغَ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

بحار الأنوار (ط - بيروت)، ج ١٣، ص: ٢٥٣ ..

قصص الأنبياء عليهم السلام (للراوندي)، ص: ١٧٠.

قضیه حضرت یونس در سوره انبیاء

وَذَا النُّونِ إِذْ دَفَقَ مُعَاصِيًّا فَظَنَ أَنْ لَنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُرْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَا هُ
 مِنْ الْعَمَّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ } الأنبياء: ٢١ / ٨٧ -

۸۸

وَذَا النُّون [یونس] را (به یاد آور) در آن هنگام که خشمگین (از میان قوم خود) رفت و چنین می پنداشت که ما بر او تنگ نخواهیم گرفت (اما موقعی که در کام نهیگ فرو رفت،) در آن ظلمتها (ی متراکم) صدا زد: « (خداؤندا!) جز تو معبدی نیست! منزهی تو! من از ستمکاران بودم!» ما دعای او را به اجابت رساندیم و از آن اندوه نجاتش بخشیدیم و این گونه مؤمنان را نجات می دهیم!

داستان حضرت یونس در سوره صافات

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنْ الْمُرْسَلِينَ الصافات: ۱۳۹ إِذْ أَبْقَى إِلَيَّ الْفُلْكَ الْمَشْحُونَ الصافات: ۱۴۰
 فَسَاهمَ فَكَانَ مِنْ الْمُدْحَضِينَ الصافات: ۱۴۱ فَالْتَّقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ الصافات: ۱۴۲ فَلَوْلَا
 أَنَّهُ كَانَ مِنِ الْمُسِّيَّحِينَ الصافات: ۱۴۳ لَلَّبَثَ فِي بَطْنِهِ إِلَيْهِ يَوْمٌ يَعْثُونَ الصافات: ۱۴۴ فَنَبَذَنَاهُ
 بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ الصافات: ۱۴۵ وَأَنْبَتَنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مَنْ يَقْطَئُ الصافات: ۱۴۶ وَأَرْسَلَنَا إِلَيْهِ
 مَائَةً أَلْفَ أَوْ يَزِيدُونَ الصافات: ۱۴۷ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ. الصافات: ۱۴۸ ..

و یونس از رسولان (ما) است! (۱۳۹) به خاطر بیاور زمانی را که به سوی کشتی پر (از جمعیت و بار) فرار کرد.
 (۱۴۰) و با آنها قرعه افکند، (و قرعه به نام او افتاد و) مغلوب شد! (۱۴۱) (او را به دریا افکندند) و ماهی
 عظیمی او را بلعید، در حالی که مستحق سرزنش بود! (۱۴۲) و اگر او از تسییح کنندگان نبود ... (۱۴۳) تا روز
 قیامت در شکم ماهی می ماند! (۱۴۴)

(به هر حال ما او را رهایی بخشیدیم و) او را در یک سرزمین خشک خالی از گیاه افکندیم در حالی که بیمار
 بود! (۱۴۵) و بوته کدویی بر او رویاندیم (تا در سایه برگهای پهن و مرطوبش آرامش یابد)! (۱۴۶) و او را به
 سوی جمعیت یکصد هزار نفری - یا بیشتر - فرستادیم! (۱۴۷) آنها ایمان آوردنده، از این رو تا مدت معلومی آنان
 را از مواحب زندگی بهره مند ساختیم! (۱۴۸)

داستان حضرت یونس در سوره قلم

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبَ الْجُوْتِ
نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ **القلم: ۲۸** لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نَعْمَة
مِنْ رَبِّهِ لَنْذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ **القلم: ۲۹** فَاجْتَبَاهُ
رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ **القلم: ۵۰**.

اکنون که چنین است صبر کن و منتظر فرمان پروردگارت باش، و مانند صاحب ماهی [= یونس] مباش (که در تقاضای مجازات قومش عجله کرد و گرفتار مجازات ترک اولی شد) در آن زمان که با نهایت اندوه خدا را خواند. و اگر رحمت خدا به یاریش نیامده بود، (از شکم ماهی) بیرون افکنده می شد در حالی که نکوهیده بود. ولی پروردگارش او را برگزید و از صالحان قرار داد!

اقوال مفسران در قضیه حضرت یونس

قال الشیخ الطبرسی: وبقاوہ فی بطن الحوت حیا ، معجزہ له (فاستجبنا له ونجینا من الغم) أے : من بطن الحوت (وكذلک ننجی المؤمنین) أے : ننجیهم إذا دعونا به ، كما أنجینا ذا النون .

تفسیر مجمع البیان ج ٧ ص ١٠٩.

قال الفیض الکاشانی: فاستجبنا له ونجینا من الغم بآن قذفه الحوت إلى الساحل وأنبت اللہ علیہ شجرة من يقطین.

التفسیر الصافی ج ۳ ص ۳۵۲

نجات حضرت یونس از شکم ماهی

قال محمد جواد مغنية: قال المفسرون : ان یونس خرج من بطن الحوت كالفرح الممتعط ، وان الله أبنت عليه شجرة من يقطين يستظل بها ، وذلک حيث يقول عز من قائل : « فَلَوْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلَّبَثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمٍ يُبَعْثُونَ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ - أَيْ فِي مَكَانٍ خَالٍ مِنَ النَّبَاتِ - وَهُوَ سَقِيمٌ وَأَبْتَنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ » .

التفسير الكاشف ج ٤ ص ١٩٤

كلام السد الطاطائى في قصة يونس

وأن المراد بيوم يبعثون النفخة الأولى التي فيها يموت الخلاق أو النفخة الثانية أو التأجيل بيوم القيمة كناء عن طول اللبث .

قوله تعالى : " فنبذناه بالعراء وهو سقيم " النبذ طرح الشئ والرمى به ، والعراء المكان الذى لا سترة فيه يستظل بها من سقف أو خباء أو شجر . والمعنى على ما يعطيه السياق أنه صار من المسبحين فأخر جناه من بطن الحوت وطرحناه خارج الماء فى أرض لا ظل فيها يستظل به وهو سقيم .

تفسير الميزان ج ١٧ ص ١٦٤....

نجات حضرت یونس از شکم ماهی

قال السيد الطباطبائی: ثم أَنَّ اللَّهَ سَبَحَانَهُ حَفْظَهُ حِيَا سُوِّيَا فِي بَطْنِهِ أَيَامًا وَلِيَالِي وَيُونَسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَعْلَمُ أَنَّهَا بِلِيَةٍ ابْتِلَاهُ اللَّهُ بِهَا مُؤَاخِذَةٌ بِمَا فَعَلَ وَهُوَ يَنْادِي فِي بَطْنِهِ أَنْ "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَبَحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ". فَاسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ فَأَمَرَ الْحَوْتَ أَنْ يَلْفِظَهُ فَنبَذَهُ بِالْعِرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ فَأَنْبَتَ اللَّهُ سَبَحَانَهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطَنِينَ يَسْتَظِلُّ بِأَوْرَاقِهَا ثُمَّ لَمَّا اسْتَقَامَتْ حَالَهُ أَرْسَلَهُ إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِوا دُعْوَتَهُ وَآمَنُوا بِهِ فَمَتَعَهُمُ اللَّهُ إِلَى حِينٍ.

تفسیر المیزان ج ۱۷ ص ۱۶۷.

سخن آت الله العظمي مکارم در قضیه حضرت یونس

تفسیر نمونه ج ۱۹ ص ۱۵۷ ..

جائگاه حضرت یونس در روایات ائمه (ع)

عن الٰیمَام الباقر (ع)فَقَالَ عَزَّ وَ جَلَّ فِي بَيْوَتِ أَذْنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَ هِيَ بَيْوَاتُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الرُّسُلِ وَ الْحُكَمَاءِ وَ أئمَّةِ الْهُدَى فَهَذَا بَيَانٌ عَرُوْفٌ إِلَيْمَانُ الَّتِي نَجَّا بِهَا مِنْ نَجَّا قَبْلَكُمْ وَ بِهَا يَنْجُو مِنْ يَتَّبِعُ الْأئمَّةَ وَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي كَتَابِهِ وَ نُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلٍ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاؤُدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ آيُوبَ وَ يُوسُفَ وَ مُوسَى وَ هَارُونَ وَ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيَى وَ عِيسَى وَ إِلْيَاسَ كُلُّ مِنَ الصَّالِحِينَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ الْيَسَعَ وَ يُونُسَ وَ لُوطًا وَ كَلَّا فَضَّلَنَا عَلَى الْعَالَمِينَ وَ مِنْ أَبَائِهِمْ وَ ذُرِّيَّاتِهِمْ وَ إخْوَانِهِمْ وَ اجْتَبَيْنَاهُمْ وَ هَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحُكْمَ وَ النُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرُ بِهَا هُؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلَّا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بَكَافِرٍ فَإِنَّهُ وَ كَلَّا بِالْفُضْلِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ -

کمال الدین و تمام النعمہ شیخ صدوق ص ۲۱۸ ...

جائگاه حضرت یونس در روایات ائمه (ع)

عَنْ جَمِيلَ قَالَ لَى أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مَا رَدَّ اللَّهُ الْعَذَابَ إِلَّا عَنْ قَوْمٍ يُونُسَ ... الْحُوتُ الَّذِي
جِبِسَ يُونُسَ فِي بَطْنِهِ - فَدَخَلَ فِي بَحْرِ الْقُلْزُمِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى بَحْرِ مَصْرَ ثُمَّ دَخَلَ فِي بَحْرِ
طَبَرِسْتَانَ ثُمَّ خَرَجَ فِي دَجْلَهُ الْغَورَاءِ. ثُمَّ مَرَّتْ بِهِ تَحْتَ الْأَرْضِ حَتَّى لَحِقَتْ بِقَارُونَ

وَأَمَرَ الْحُوتَ أَنْ تَلْفَظَهُ فَلَفَظَهُ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ - وَقَدْ ذَهَبَ جَلْدُهُ وَلَحْمُهُ وَأَنْبَتَ اللَّهُ
عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَهِيَ الدَّباءُ فَأَظْلَتْهُ مِنَ الشَّمْسِ فَشَكَرَ، ثُمَّ أَمَرَ اللَّهُ الشَّجَرَةَ -
فَتَنَحَّتْ عَنْهُ وَوَقَعَ الشَّمْسُ عَلَيْهِ فَجَزَعَ - فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ يَا يُونُسَ لَمْ تَرَحِمْ مائَةً أَلْفَ
أَوْ يَزِيدُونَ وَأَنْتَ تَجْزَعُ مِنْ أَلْمِ سَاعَةِ - فَقَالَ يَا رَبِّ عَفُوكَ عَفُوكَ، فَرَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ بَدْنَهُ

وَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ وَآمَنُوا بِهِ

تفسیر القمی، ج ۱، ص: ۳۱۷...

جائِگاہ حضرت یونس در روایات ائمہ (ع)

عَنْ أَبِي جَعْفَرَ قَالَ لَبْثَ يُونُسَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ - وَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ ظُلْمَةً
بَطْنَ الْحُوتِ وَظُلْمَةً اللَّيلَ وَظُلْمَةً الْبَحْرِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ [تُبَتْ إِلَيْكَ] إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَاسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ فَأَخْرَجَهُ الْحُوتُ إِلَى السَّاحِلِ - ثُمَّ قَدَّفَهُ فَأَلْقَاهُ
بِالسَّاحِلِ - وَأَنْبَتَ اللَّهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينِ
قَالَ يَا يُونُسُ أَ حَزَنْتَ لِشَجَرَةَ لَمْ تَزْرَعْهَا - وَلَمْ تَسْقِهَا وَلَمْ تَعْرِبْهَا - أَنْ يَسْتَحِلَّ حِينَ
اسْتَغْنَيْتَ عَنْهَا - وَلَمْ تَحْزَنْ لِأَهْلِ نَيْنَوَى أَكْثَرَ مِنْ مَائَةِ أَلْفٍ - أَرَدْتَ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْهِمْ
الْعَذَابُ - إِنَّ أَهْلَ نَيْنَوَى قَدْ آمَنُوا وَاتَّقُوا فَارْجِعْ إِلَيْهِمْ، فَانْطَلَقَ يُونُسُ إِلَى قَوْمِهِ

تفسیر القمی، ج ۱، ص: ۳۱۹.....

احمد الحسن و نجات حضرت یونس

پدرم امام مهدی(ع) مرا امر به گفتن این جملات کرده است: من سنگی در دستان امیرالمؤمنین حضرت علی بن ابی طالب بودم که روزی آن را جهت هدایت کشته نوح اندادخست و یک بار برای نجات حضرت ابراهیم(ع) از آتش نمرود و باری دیگر برای نجات حضرت یونس(ع) از شکم نهنگ و به وسیله آن با حضرت موسی(ع) سخن گفت و آن عصایی برای شکافتن دریا و آنرا سپر حضرت داود(ع) قرار داده و در روز احد آنرا به عنوان سپر برای خود به کار برد و در صفين آنرا بر دستش بست

خطاب به طلبه های حوزه های علمیه

ابراهیم نور ائمه را دید تصور کرد که آنها خدا هستند

حقیقت این است که انوار (نورهای) محمد و آل محمد حتی اصحاب عقلهای کامل از پیامبران عالی قدر و فرشتگان ارجمند را دچار حیرت کرده است. بطوری که حتی گمان کردند که آنها فرمانروای دانای منزه (خداوند یکتا) هستند.

بس ابراهیم زمانی که ملکوت آسمانها برای او کشف شد و نور حضرت قائم را دید گفت این پروردگار من است وزمانی که نور حضرت امام علی را دید گفت این پروردگار من است و زمانی که نور حضرت محمد را دید گفت این پروردگار من است و حضرت ابراهیم نتوانست تمیز دهد که آنها مخلوق هستند تا زمانی که حقیقت آنها برای او کشف شد و دید که آنها پایان دارند و غیبت آنها از ذات اقدس الهی و برگشت آنها به انا (منیت) را در لحظاتی را دید، و در این هنگام است که فقط متوجه کسی شد که آسمانها را آفریده است. و دانست که آنها آفریده‌ی خداوند هستند

توهين به حضرت ابراهيم (ع)

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أُفْلَ قَالَ لَأَ أُحِبُّ الْأَفْلِينَ * فَلَمَّا رَأَى
الْقَمَرَ بَازَغَ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أُفْلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَا كُونَنَ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ *
فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازَغَهُ قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أُفْلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا
تُشْرِكُونَ * إِنِّي وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ (انعام: ٧٦ - ٧٩).

کلام الامام الرضا (ع) فی إبراهیم (ع)

فَقَالَ الرَّضَا إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَقَعَ إِلَى ثَلَاثَةِ أَصْنَافٍ صِنْفٌ يَعْبُدُ الزُّهْرَةَ وَ صِنْفٌ يَعْبُدُ الْقَمَرَ وَ صِنْفٌ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَ ذَلِكَ حِينَ خَرَجَ مِنَ السَّرَّابِ الَّذِي أُخْفِيَ فِيهِ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَ رَأَى الزُّهْرَةَ قَالَ هَذَا رَبِّي عَلَى الْإِنْكَارِ وَ الْإِسْتَخْبَارِ فَلَمَّا أَفَلَ الْكَوْكَبُ قَالَ - لَا أُحِبُّ الْأَفْلَى لَأَنَّ الْأَفْوَلَ مِنْ صِفَاتِ الْمُحْدَثِ لَا مِنْ صِفَاتِ الْقَدِيمِ - ...

وَ إِنَّمَا أَرَادَ إِبْرَاهِيمُ بِمَا قَالَ أَنْ يُبَيِّنَ لَهُمْ بُطْلَانَ دِينِهِمْ

عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۱، ص: ۱۹۶ ، التوحيد (للصدوق)، ص: ۷۴ ..

قال الطوسي: وإنما قال ذلك على سبيل الإنكار على قومه والتنبيه لهم على أن ما يغيب وينتقل من حال إلى حال لا يجوز أن يكون إلها معبودا ، لثبت دلاله الحدث فيه .

التبيان في تفسير القرآن ج ۴ ص ۱۸۶.

پیامبر گنهرکار بوده و دارای ظلمت

احمد بصری در ذیل آیه شریفه **إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخَرَ.** الفتح : ۱ - ۲. می نویسد:

و این حجابتی است که جابجا می شود و در لحظه ای که کنار میرود، جز خدای واحد قهار باقی نمی ماند و **این همان غفران گناه باقی محمد صن** است که برای بقای او است و آن «انا» و شخصیت اوست که مانند گناهی در برابر خداست. برای فهم بهتر فتح مبین، **تفسیر سوره حمد** مطالعه شود

بنابراین در هنگام فتح، جز خدا و جز نوری که ظلمتی در آن نیست، باقی نمی ماند زیرا ظلمت، **گناه بخشیده شده محمد صن** است یعنی از صفحه وجودش برداشته می شود

مراد از الانسان اکثر شیء جدلا علی (ع) است:

سوال ۱۲۶: معنی این سخن خداوند متعال چیست؟ کان الانسان اکثر شیء جدلا (كهف ۵۴)...

و جدل در این آیه یعنی کلام حق و حجت آوردن با آن بر اهل باطل و انسان در این آیه یعنی علی بن ابی طالب و انسان هرگاه گمراه شود به باطل مجادله می نماید و مجادله بین اهل باطل اگر بر عقل سالم عرضه شود که امور را به دور از هوای نفس و تعصب بررسی میکند نادانی و ضعف است

متشابهات ج ۴ ص ۱۱ ...

تنقیص حضرت امیر (ع) مطابق تفسیر اہل سنت:

عن الزُّهْرِیِّ قَالَ أَخْبَرَنِیَ عَلَیْهِ بْنُ حُسَینٍ أَنَّ حُسَینَ بْنَ عَلَیِّ أَخْبَرَهُ أَنَّ عَلَیَّ بْنَ أَبِی طَالِبٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ طَرَقَهُ وَفَاطِمَةَ بُنْتَ النَّبِیِّ عَلَیْهِ السَّلَامُ لَیْلَةً فَقَالَ أَلَا تُصَلِّیَانَ فَقَلَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْفُسُنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَعْثَنَا، فَأَنْصَرَفَ حَدَّ قُلْنَا ذَلِكَ هَلْمَ دَحْعَهُ إِلَى شَيْئاً ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلٌ يَضْرُبُ فَخْذَهُ وَهُوَ يَقُولُ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

صحیح البخاری ج ۱ ص ۳۷۹ ح ۱۱۲۷ ، نشر : دار ابن کثیر ، الیمامہ - بیروت

مراد از «الانسان لفی خسر» حضرت امیر (ع) است:

سوال/۱۰۹: آیه والعصر ان الانسان لفی خسر به عصر سوگند که انسان همیشه در زیان است به چه معنی است؟

جواب (احمد بصری): امیرالمؤمنین همان انسان است و او در خسر و زیان است

مت شباهات ج ۳ ص ۶۲.

مراد از انسان، اعداء آل محمد

شیخ صدوق روایتی را از امام صادق نقل میکند که ایشان اینگونه آیه را تفسیر فرمودند:

عن المفضل بن عمر قال : سألت الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام عن قول الله عز وجل : " والعصر اذ الانسان لف خس " قال، عليه السلام : العصر عصر خروج القائم عليه السلام " إن الانسان لفی خسر " يعني أعداءنا

كمال الدين و تمام النعمه شیخ صدوق ص ٦٥٦

سید بن طاووس: و تفسیرها : و رب عصر القيمة ، (ان الانسان لفی خسر) **اعداء آل محمد** ، (الا الذين آمنوا) بولائهم ، (وعملوا الصالحات) بمواساة اخوانهم ، (وتوافقوا بالصبر) في غيبة غائبيهم .

اقبال الاعمال سید بن طاووس ص ٢٤٧

مراد از انسان، ابو جهل

عن ابن عباس فی قوله تعالى : والعصر ان الانسان لفی خسر : يعني أبا جهل إلا
الذین آمنوا وعملوا الصالحات ذکر علی وسلمان
مناقب آل ابی طالب ابن شهر آشوب ج ۲ ص ۳۶۰ ...

اگر ظلمت در وجود علی ع نبود همان محمد می شد

سوال ۱۳۶: معنی سخن علی بن ابیطالب ع در دعای صبح که میفرماید (الهی عقلی مغلوب عقل من مغلوب است) دعای صباح مفاتیح الجنان چیست؟

پاسخ احمد بصری: از جهت منیت و ظلمت، این عبارت ادا می شود و اگر منیت و ظلمت کم در وجود علی ع نبود، علی همان محمد صن می شد.

مت شباهات ج ۴ ص ۲۶....

در وجود امام حسین (ع) شک و شرک نفسانی بوده:

سوال ۲۷: معنی فرموده امام حسین علیه السلام در دعای عرفه که میفرماید (الهی مرا از گمراهی ذلت نفس خویش خارج کن و مرا از شک و شرک خویش طهارت بخشن) چیست؟

احمد بصری با جسارت تمام اینگونه پاسخ میدهد:

شرک نفسانی: که مخفی ترین نوع شرک است و همان منیت می باشد که مخلوق را از آن گریزی نیست این منیت او را با ظلمت و عدمی که بدون وجود آن فقط خدای سبحان و متعال می ماند ولاغیر درهم می آمیزد و از همین رو به این معنا هر بنده ای از بندگان خدا مشرک می باشد امام حسین(ع) این معنای شرک و نیز آن چه از شک به همراه دارد را قصد کرده است امام حسین فتح المبین را درخواست می نماید و از بین رفتن شائبهی عدم و ظلمت از صفحه وجودش را عدمی که بدون آن چیزی جز خدای واحد قهار باقی نمی ماند

عصمت معصومین امر قرآنی است

عصمت معصومین علیهم السلام پاک مساله قرآنی است و آیه تطهیر عصمت آنان را تثبیت کرده است. **إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا.**

و همچنین در آیه اولی الأمر اطاعت بی قید و شرط پیامبر اکرم (ص) و ائمه (ع) را در ردیف اطاعت خداوند متعال شمرده است که فخر رازی از استوانه های علمی اهل سنت اعتراف به دلالت آیه بر عصمت اولی الأمر می کند:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ الْأَمْرِ مِنْكُمْ} النساء: ٤٩

قال الرازی الشافعی المتوفی ٦٠٤ھ: وثبت أن كل من أمر الله بطاعته على سبيل الجزم وجب أن يكون معصوماً عن الخطأ، فثبت قطعاً أن أولی الأمر المذكور في هذه الآية لا بد وأن يكون معصوماً.

بنابراین ثابت شد که فرمان خدا به اطاعت از أولو الأمر حتمی و قطعی است و نیز ثابت شد که هر کس خداوند پیروی و اطاعت‌ش را واجب بداند باید معصوم از خطأ و اشتباه باشد وقتی این چزین بود اولی الأمر در این آیه به ناچار و قطعاً باید معصوم باشند.

التفسير الكبير أو مفاتيح الغيب، ج ۱۰، ص ۱۱۶، ناشر: دار الكتب العلمية - بيروت،

حَدِيثُ تَقْلِيْن

پیامبر اکرم (ص) فرمود: انی تارک فیکُمْ الشَّقَلَيْنْ کتابُ اللَّهِ وَأهْلُ بَيْتِي إِلَّا وَانهُما لَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرْدَأَا عَلَى الْحَوْضَ. هذا حديث صحيح الإسناد على شرط الشیخین مستدرک ج ۳ ص ۳۷..

عَلَيْ مَعَ الْحَقِّ وَالْحَقِّ مَعَ عَلَيْ (ع)

ابن عساکر: أنت مع الحق والحق معك تاريخ دمشق ج ۲۰ ص ۳۶۰..

الهیشمی من اتبع علیا اتبع الحق. رواه البزار ورجاله ثقات. مجمع الزوائد ج ۷ ص ۱۲۹..

عَلَيْ مَعَ الْقُرْآنِ وَالْقُرْآنُ مَعَ عَلَيْ

الحاکم: حديث صحيح الإسناد. مستدرک ج ۳ ص ۱۳۴..

عصمت موصوم من امر در سنت قطعی

استاد توفيق أبو علم المصرى سخن زیبایی در توضیح حدیث ثقلین دارد:
إن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قرنهِم بكتاب الله العزيز، الذي (لا يأتهِ الباطل من
بين يديه ولا من خلفه) فلا يفترق أحدهما عن الآخر.

ومن الطبيعي أن صدور أية مخالفة لأحكام الدين تعد افتراقاً عن الكتاب العزيز، وقد
صرح النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) بعدم افتراقهما حتى يردا على الحوض. فدلالة
على العصمة ظاهرة جلية...

إلى أن قال: ولو كان الخطأ يقع منهم، لما صح الأمر بالتمسك بهم. الذي هو جعل
أقوالهم وأفعالهم حجة. وأن المتمسك بهم لا يضل كما لا يضل المتمسك بالقرآن، ولو
وقع منهم الذنب أو الخطأ لكان المتمسك بهم يضل.

وأنهم لن يفارقوا القرآن ولن يفارقهم مدة عمر الدنيا، ولو أخطأوا أو أذنبوا لفارقوا
القرآن وفارقهم.

مخالف آراء اهل سنت

ابن حجر عسقلانی از استوانه های علمی اهل سنت در شرح حدیث قرطاس و نسبت هذیان به رسول اکرم (ص) می نویسد: و وقوع ذلک من النبی صلی اللہ علیہ وسلم مستحیل لآنہ معصوم فی صحته و مرضه، لقوله تعالیٰ {وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى} ولقوله صلی اللہ علیہ وسلم إنِّي لَا أَقُولُ فِي الغَضْبِ وَالرَّضَا إِلَّا حَقًا.

فتح الباری ج ۸ ص ۱۳۳ ، نشر : دار المعرفة - بیروت ..

همین تعبیر را بدر الدین عینی در شرح صحیح بخاری مطرح می کند.

عمدة القاری ج ۱۸ ص ۶۲ ، نشر : دار إحياء التراث العربي ...

ترمذی از أبو هریرة نقل می کند که پیامبر اعظم فرمود: اني لا أقول إلا حقاً قال بعض أصحابه فإنك تدعينا يا رسول الله فقال إنني لا أقول إلا حقاً.

سنن الترمذی ج ۴ ص ۳۵۷، نشر : دار إحياء التراث العربي - بیروت.

سخنان صريح و صحيح ائمه معصومين (ع)

قال على (ع) إنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى طَهَّرَنَا وَعَصَمَنَا وَجَعَلَنَا شُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ فِي أَرْضِهِ وَجَعَلَنَا مَعَ الْقُرْآنِ وَجَعَلَ الْقُرْآنَ مَعَنَا لَا نُفَارِقُهُ وَلَا يُفَارِقُنَا.

الكافى، ج ١ ص ١٩١، ناشر: اسلامیه، تهران، الطبعة الثانية، ١٣٦٢ هـ؛

□ عَلَى بْنِ مُوسَى الرِّضا عَنْ آبَائِهِ عَنْ عَلَى عَنِ النَّبِيِّ أَنَّهُ قَالَ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُنْظَرَ إِلَيَّ
الْقَضَيْبِ الْيَاقُوتِ الْأَحْمَرِ الَّذِي عَرَسَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِنَدِهِ وَكَمْ ذَرَ مُتَمَسِّكًا بِهِ فَلَتَشَأْ عَلَيْهِ
هَذِهِ الْأَئِمَّةَ مَنْ وُلِّدَهُ فَإِنَّهُمْ خَيْرُهُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَصَفَوْتُهُ وَهُمُ الْمَعْصُومُونَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ
وَخَطِيئَةٍ.

عيون أخبار الرضا(ع) ج : ٢ ص : ٥٧ ، الأمالى للصدوق ص : ٥٨٣.

عَصْمَتْ مَعْصُومِينْ اَمْرَدْ رَسْنَتْ قَطْعَيْ

حضرت امیر (علیه السلام) در روایت صحیحی می فرمایند: وَإِنَّمَا أَمْرَ اللَّهُ بِطَاعَةِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يَأْمُرُ بِمُعْصِيَتِهِ وَإِنَّمَا أَمْرَ بِطَاعَةِ أُولَئِكَ الَّذِينَ هُمْ مَعْصُومُونَ مُطَهَّرُونَ لَا يَأْمُرُونَ بِمُعْصِيَتِهِ.

الخصال، ص ۱۳۹، تحقیق: علی اکبر الغفاری، ناشر: جماعت المدرسین فی الحوزة العلمیة - قم،

هم چنین در روایت صحیح از امام صادق (ع) آمده که فرمود: فَإِنَّ إِمَامًا هُوَ الْمُنْتَجَبُ الْمُرْتَضَى... لَمْ يَزِلْ مَرْعِيًّا بِعَيْنِ اللَّهِ... مَعْصُومًا مِنَ الزَّلَاتِ مَصُونًا عَنِ الْفَوَاحِشِ كُلَّهَا

الکافی ج ۱ - ص ۲۰۳ - ۲۰۴ ح ۲ ، الغیة للنعمانی ص : ۲۲۴

آیات استغفار پیامبر اکرم (ص)

چند آیه در قرآن موضوع استغفار سامد اسلام (صلی الله علیه وآلہ) را بیان می کنند:

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِّ وَالْإِبْكَارِ (غافر/۵۵)

پاسخ اول: استغفار از گناه امت مراد است:

شیخ طوسي: فالخطاب له والمراد به الأمة لأنه صلی الله علیه وآلہ لا ذنب له يستغفر منه

التبيان - الشیخ الطوسي، ج ۹ ص ۳۰۰

مرحوم طبرسي: الخطاب له ، والمراد به الأمة ، وإنما خطوب بذلك لتسن أمتة بسته .
وقيل : إن المراد بذلك الانقطاع إلى الله تعالى ، فإن الاستغفار عبادة يستحق به الثواب .

تفسیر مجمع البیان - الشیخ الطبرسی - ج ۹ ص ۱۷۱.

مفسران اهل سنت:

والمحاطبة للنبي صلی الله علیه وسلم مخاطبة لأمته . أى اثبتوا على هذا .

معانی القرآن - النحاس - ج ٦ ص ٤٧٨.

سمرقندی: ويقال * (استغفر لذنبك) * يعني لذنب أمتک *

تفسير السمرقندی - أبو الليث السمرقندی - ج ٣ ص ٢٠١

مذمت انتقاد از پیامبر و ائمه (صلوات الله عليهم)

قرطبی از استوانه های علمی تفسیری اهل سنت در تفسیر آیه شریفه «سأَلَ سَائِلٌ بَعْذَابَ وَاقِعٍ» نقل می کند که حارت بن نعمان بعد از نصب علی (ع) در غدیر خم برای ولایت، خدمت پیامبر اکرم آمد و گفت: أَفَهَذَا شَيْءٌ مِنْكَ أَمْ مِنْ اللَّهِ؟ ! نصب علی (ع) برای ولایت از طرف خودت و یا از ناحیه خدا بوده؟ حضرت پاسخ داد : (وَاللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا هُوَ إِلَّا مِنَ اللَّهِ) قسم به خدای بی همتا این از ناحیه خدا بوده

فولی الحارت و هو يقول : اللهم إن كان ما يقول محمد حقا فامطر علينا حجارة من السماء أو ائتنا بعذاب أليم.

تفسير القرطبی ج ۱۸ ص ۲۷۸ ..

قال الألوسي: والسائل هو النضر بن الحرت صححه الحاكم حيث قال إنكاراً واستهزاءً اللهم إن كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة من السماء... .

تفسير الألوسي ج ۲۹ ص ۵۵ ..

رواہ أبو السعود المتوفى ۹۵۱

تفسير أبي السعود ج ۹ ص ۲۹ ، نشر : دار إحياء التراث العربي - بيروت.. .

وراه ابن مردویه الأصفهانی المتوفی ۱۰۴.

مناقب علی بن أبي طالب (ع) - ص ۲۴۸ .. .

مذمت انتقاد از پیامبر و ائمه (صلوات الله عليهم)

۱۹ وَمَنْ كَلَمْ لَهُ (ع) - قَالَهُ لِلْأَشْعَثَ بْنَ قَيْسٍ وَهُوَ عَلَى مِنْبَرِ الْكُوفَةِ يُخْطِبُ ، فَمَضَى فِي بَعْضِ كَلَامِهِ شَيْءًا اعْتَرَضَهُ الْأَشْعَثُ فِيهِ ، فَقَالَ : يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، هَذَا عَلَيْكَ لَا لَكَ ، فَخَفَضَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَيْهِ بَصْرَهُ ثُمَّ قَالَ :

مَا يُدْرِيكَ مَا عَلَيَّ مَمَّا لَيْ - عَلَيْكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَلَعْنَةُ الْلَّاعِنِينَ - حَائِكُ ابْنُ حَائِكَ مُنَافِقٌ ابْنُ كَافِرٍ - وَاللَّهُ لَقَدْ أَسْرَكَ الْكُفُرَ مَرَّةً وَالْإِسْلَامَ أُخْرَى - فَمَا فَدَاكَ مِنْ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا مَالِكٌ وَلَا حَسَبُكَ - وَإِنَّ امْرَأً دَلَّ عَلَى قَوْمِهِ السَّيِّفَ - وَسَاقَ إِلَيْهِمُ الْحَتْفَ - لَحِرِيٌّ أَنْ يَمْقُتَهُ الْأَقْرَبُ وَلَا يَأْمُنَهُ الْأَبْعَدُ

نهج البلاغة خطبة ۱۹، تحقيق صبحی صالح ص ۶۱..

امام در مسجد کوفه در سال ۳۸ هجری سخنرانی می‌کرد، اشعت بن قيس به یکی از مطالب آن اعتراض کرد و گفت این سخن به زیان تو، نه به سود تو است، امام نگاه خود را به او دوخت و فرمود: چه کسی تو را آگاهاند که چه چیزی به سود، یا زیان من است؟ لعنت خدا و لعنت لعنت کندگان، بر تو باد ای متکبر زاده، منافق پسر کافر! سوگند به خدا، تو یک بار در زمان کفر و بار دیگر در حکومت اسلام، اسیر شدی، و مال و خویشاوندی تو، هر دو بار نتوانست به فریادت برسد. آن کس که خویشان خود را به دم شمشیر سپارد، و مرگ و نابودی را به سوی آنها کشاند، سزاوار است که بستگان او بر وی خشم گیرند و بیگانگان به او اطمینان نداشته باشند.

انکار خاتمیت
توسط
احمد بصری

احمد و انکار خاتمیت

یکی از عقائد تمام مسلمانان که در آن اختلافی بین فرقه های اسلامی نیست مسئله ختم نبوت به واسطه پیامبر میباشد که قرآن هم به صراحةً آن را بیان فرموده است

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْمًا [الأحزاب/٤٠]

بعد از پیامبر رسولان دیگری خواهند آمد

احمد: اگر بگوییم نبوت با پیامبر خاتمه یافته منکر روایات شده ایم

اگر بگوید خاتمه نبوت با رسالت حضرت محمد (ص) خاتمه یافته مخالف روایات استمرار روایت است. نبوت خاتمه ص ۸.

احمد: حضرت مهدی (ع) نبی و پیامبر است

احمد و ادعای نبوت برای یاران حضرت مهدی

احمد و ادعای رسالت و ولایت

مهدیون ۱۲ گانه از فرزندان امام مهدی (ع) هستند که اولین آنان دو مقام رسالت و ولایت را با هم دارد. مشابهات ج ۴ ص ۱۳۵.

احمد بصری: هم نبی و هم رسول